

Tóth államtitkár Szegedre jön, hogy tárgyaljon az egyetemről.

Szeged város sérelmei.

A polgármester valamelyik közgyűlésen egyszer nagyon elkeseredett hangú búrokat perdített meg. Megállapította, hogy ez az irigységtizsparti metropolisz úsidőktől fogva mosoha gyermeke volt a mindenkor kormányoknak, nem protezsálta senki, nem ért el soha semmit, talán azért nem, mert nincs és nem volt soha nyomos szau arisztokratája. A magyar ugaron pedig címeres protektor nélkül nem igen boldogulhatott roha senki. Amit Szeged elért, azt saját erejével verkedte ki magának.

A polgármester kifakadásában sok kesért igazság van. Szegeddel csak akkor álltak szóba a hatalmasok, ha akartak valamit tőle, pénzt, zabol, vagy katonát. Mások nem ismerték. Hiába kelt versenyre várostársaival, a pálmát legtöbbször a kisebbek, a jelentéktelenebbek, a protezsáltak vitték el előle. Ellenben akkor, amikor a terheket osztották szét, Szeged kapta belőle mindig a legnagyobbat.

A szépen csoportosuló események pedig állandóan fokozzák ezt a mostohaságot. A legújabb sérelem a belegápolási hozzájárulás, amelyből Szegedre közel kétszerakorta darab jutott, mint az ország leggazdagabb városára, Debrecenre. A szegediek azonban vigasztalhatják magukat azzal, hogy cserébe a legnagyobb hozzájárulást, a legkisebbet kapja, amely talán nem nagyobb a semminél. Vigasztalhatják magukat azzal, hogy Kecskemét, amely talán negyedrészt kapta a teherből, cserébe ötszázégyes elemekörházat kap. Egyeteme ugyan nincs, bolondja sincs több, mint Szegednek, de hát Kecskemét Héjjas Iván és Francia Kiss Mihály városa és ellenzéki képviselői sem küldött a nemzetgyűlésre. Vigasztalódhatnak a szegediek azzal is, hogy Debrecen és Pécs milliórdokot kap egyetemi építkezésekre, jóval több milliórdot, mint amennyit be kell fizetnie a belegápolási alapra. Szeged pedig — a jelek szerint — nem kap semmit, de ha építeni akar, nem kifogásolja a kormány. De bánske örömmel töltetheti el a szegedieket az is, hogy verejtékes adómilliórdjaikkal elősegítették más, konkurens városok fejlődését.

A polgármester mostohagyereknek írja városát, de azért még mindig nem érkezett el oda, ahol már gallás nélkül levonhatná helyes megállapításából a levonható következtetéseket. Még mindig féltékenyen őrzi azt a „barátságos” viszonyt, amely már nincs meg és talán sohasem is volt meg az államhatalmat képviselő kormány és a város között. Féltékenyen vigyáz arra, hogy ne szolgáltatson valahogy okot ez a mostoha város a kormány haragjára. Most, hogy a költségvetés a nyolcmilliórd koronás új megterhelés következtében erősen ingadozik és amikor komoly ok van az elkeseredésre, most is óvatosan megfontol és meggondol minden szót, minden lépést. Vigyáz még arra is, hogy ne Szeged legyen az első felzúduló, a kezdeményező. A pénzügyi bizottság — mint ismeretes — akciót indított a rendkívüli közgyűlés összehívása érdekében — csütörtökön és pénteken a polgármester megbízásából a főszámvévo telefonon felhívta a törvényhatósági városok főszámvévóit, hogy megérdeklődjék, az ő városuk milyen lépéseket tesz a nagy teherátbírítás ellen. Eddig csak Debrecenből kapott választ és megtudta, hogy Debrecen is rendkívüli közgyűlésen kíván tiltakozni a nagy megterhelés ellen. A többi városból még nem jött hír, de nagyon valószínű, hogy minden érdekelt város hasonlóképpen jár el, mert a Szegedre kirótt teher harmad, negyedrésze is súlyos megterhelést jelent.

Szeged város sérelmeihez tartozik az egyetemi építkezések ügye, amely — érihetőleg — egyszersmind szívügye a polgármesternek is. A város szinte erejét meghaladó áldozatkészségről tett tanubizonyságot, amikor az építkezés céljaira ötven éven keresztül évi huszonnégy vagon búzát ajándékozott föl azzal a föltétellel, ha az állam legalább ugyanennyit ad hozzá. A nagy áldozatkészség akkoriban annyira meghatotta a kormányt, hogy a közgyűlés határozatát föltételeivel együtt jóváhagyta. Multak azonban az idők és ma már a kormány ke-

vésnek tartja ezt a városi hozzájárulást. Igéreleinek bevéltását állandóan prolongálta, úgy hogy az egyetemi építkezések a legújabb állami költségvetésben sem szerepelnek.

Dr. Tóth Lajos kultuszminiszteri államtitkár holnap este érkezik Szegedre és megkezdí a tárgyalást a város és az egyetem képviselőivel. A tárgyalásoknak kifejezetten az a céljuk, hogy a város emelje föl megajánlott hozzájárulását. A kultuszminiszter államtitkárja azonban nagyon rosszkor jön. A város adakozó kedvét nagyon, talán a fagypontra alá hangolta le a nyolcmil-

liárd koronás hozzájárulás és a mai viszonyok között szó sem lehet áldozatkészségének kibővítéséről. Ma, amikor a kövezési és városfejlesztési program redukálásáról beszélnek, amikor a kulturális célú költségvetési szegényes előírások is lefaragás előtt állnak, amikor a város polgárságát a százötven százalékos pótdó réme fenyegeti, még a régebben följánlott huszonnégy vagon buza értékének megfelelő évi hozzájárulás fenntartásáról sem tanácsos beszélni. Így Tóth Lajos valószínűleg hiába fáradozik, a város nagyon mostohának érzi már magát és nagy mostohaságában elvesztette hajdani gaviálleros adakozó kedvét. Ha az állam nem építi fel, akkor bizony nem igen lesz végleges hajléka a szegedi egyetemen belátható időn belül.

Még ma aláírják a német-orosz szerződést.

Eredménnyel végződtek Stresemann és Csicserin tárgyalásai.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Berlinből jelentik: Stresemann külügyminiszter és Csicserin népbiztos pénteken egész nap folytatták eszmecseréjüket, amelyről azonban semmiféle hivatalos jelentést nem adtak ki. Csicserin a tárgyalások folyamán utón kijelentette, hogy Oroszország minden biztonsági szerződéstől idegenkedik. Biztosította a német külügyminisztert, hogy a varsói látogatás nem akart demonstráció lenni Németország ellen.

Politikai körökben az a vélemény alakult ki, hogy a német-orosz kereskedelmi szerződést még ma aláírják.

Berlinből jelenti a Wolff-iroda: A német birodalmi kormány ma esti ülésén megadta hozzájárulását a német-orosz kereskedelmi szerződés aláírásához. A szerződés szövegének végleges megállapítására, valamint néhány még nyitott kérdésben való megegyezésre a német küldöttség haladéktalanul Moszkvába utazik.

viszsa. A szerződés tervezete a kiindulási pontnak tekinthető a további gazdasági megegyezésekre, melyet elegendő tapasztalat lesz kéznél a szerződésnek gyakorlati hatásáról. Németország az első ország, amely a szovjetkormányval ilyen széleskörű szerződést hozott létre.

Ellenzéki lap lett a 8 Órai Ujság.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Érdekes változás állott be pénteken délután a 8 Órai Ujság-nál, amely eddig éveken át határozottan, de külsőleg burkoltan kormánytámogató lap volt. A lap, mint tudvalevő, ezidél a Budapesti Hírlap tulajdona volt és annak nyomdájában is állították elő. Most hosszas tárgyalások eredményeképpen Nadányi Emil, a lap felelős szerkesztője megvásárolta a vállalat részvénytöbbségét és a Budapesti Hírlappal min-

den érdekközösséget megszüntetett.

A lap főszerkesztője Nadányi Emil lesz, míg a felelős szerkesztői tisztet Törs Tibor, a lap eddigi politikai rovatvezetője tölti be. A közgazdasági rovat vezetője dr. Bari Ágoston lesz, aki a közgazdasági újságírók egyik legkiválóbb reprezentánsa. A 8 Órai újság nyomdát is cserélt és ezután a Globus-nyomdájában állítják elő. Nadányi az ellenzéki politikát akarja követni — Tisza István szellemében.

Fölmentették Bagi Imrét.

Fölmerültek ugyan terhelő momentumok, de semmi sem bizonyította a tüzlő bűnösségét. — A törvényszék nem látott olyan lélektani okot, amelyből megállapíthatta volna a gyújtogatást.

Szabadlára helyezték — még sem került szabadlára a fölmentett vádlott.

Szentes, október 2. (A Délmagyarország ki-küldött tudósítójától.) A szentesi tüzlő bűnügye ma elérkezett a befejezéshez. Kétnapos főtárgyalás után a törvényszék kihirdette ítéletét, amely csak azokat lepte meg, akik nem kísérték figyelemmel a főtárgyalás menetét. Bagi Imrét kéthónapos fogság után a törvényszék fölmentette, holott Szentesen még ma is arról beszélnek a tömeg impressziói alapján, hogy nem lehetett más. A főtárgyaláson pedig egyetlen komoly bizonyíték sem hangzott el, csupán színeket, impressziókat, gyanúkat mondtak el a tanúk. Nem lehetett más ítélet.

Pénteken délelőtt először Bagi alibijére hallgattak ki tanukat, majd a bíróság helyszíni szemlét tartott a törölynek és a padlásnak azon a részén, ahol a tűz pusztított.

Délután három órakor került sor a szakértők meghallgatására. Csusz Béla városi főmérnök és Papp Ferenc szegedi tüzlőlőparancsnok, ellenőrző szakértők egybehangzóan adták elő első sorban azt, hogy Bagi Imre a lehelyeseben járt el a tűz oltásánál, tervszerűen támadt a tűzre és az ő módja volt az egyetlen, amivel a teljes pusztulást meg lehetett akadályozni. A szakértők ezután kijelentették, hogy lehetetlen az, hogy délelőtt 11-kor gyújtották fel a városházát és a tűz csak 1 óra felé tört ki, mivel hevesen gyuló anyagok voltak felhalmozva a padláson, a tűz 11-től 1 óráig nem leppanghatott. Ez a megállapítás — már a vélemények elhangzása után érezhető volt — jelentős pontra

ierelte az ügyet, mert ezzel beigazolódt az, hogy nem Bagi volt a gyújtogató, mivel ő a tüzet megelőzően hosszú ideig otthon volt lakásán.

A pörbeszédet következtek ezután. Dr. Tompa Gyula ügyész vádbeszédében sorra vett mindent, amiből Bagi bűnössége megállapítható volna. Felsorakoztatta háromnegyed óras beszédében mindazokat a gyanúkat, amelyek a bűnösség mellett szólnak.

Dr. Wellisch István védő másfél óráig bizonyította a tüzlő teljes ártatlanságát, amit minden momentum igazol, míg bűnössége mellett semmi sem szól. Félreértésből került a vádlottak padjára, a tömeg hangulata után alibije igazolva van — fölmentést kér.

A törvényszék egy óráig tanácskozott az ítélet fölött. Vild Károly elnök este hét órakor hirdette ki az ítéletet, amikor is a városháza előtt 600—700 főnyi tömeg gyűlt össze és izgatottan leste a híreket. A tágas közgyűlési terem teljesen megtelt, a levegő folyó volt.

A törvényszék fölmentette Bagi Imrét a gyújtogatás vádjáról, mert felmerült ugyan néhány terhelő momentum, de nem nyert beigazolást bűnössége. Pozitív bizonyítékok egyáltalán nem merültek fel, a törvényszék pedig nem látta lélektani és logikai okát annak, hogy Bagi gyújtotta volna föl azt a városházát, amelyben neki is otthona volt. Az ítélet szabadlára helyezését is kimondta a vádlottnak, de ez ellen szorral felfo-

Ma délután 6-tól 8-ig katonazene a Kass-kávéházban